

anses for absolut nødvendigt for at afhjælpe de Mangler i Regeringsforslagene, som Mindretallet ovenfor har redegjort for.

De af Mindretallet udarbejdede Forslag til Lov om Hærens Ordning og Lov om Søværnets Ordning er derfor ikke Udtryk for Det konservative Folkepartis principielle Stilling, men er — for at opnaa Tilslutning fra de andre politiske Partier — økonomisk bragt saa langt ned, som Hensynet til en sagligt uangribelig Opstilling har gjort det muligt.

Det maa her staa enhver klart, at man ikke uden betydelige økonomiske Ofre i Løbet af kort Tid kan bringe et Forsvar i Orden, der har været forsømt igennem 18 Aar.

Jo længere man kan gøre Opbygningsperioden, jo billigere kan man gøre det, men Forholdene i Europa giver ikke berettiget Tro paa en længere Fredstilstand. Mindretallet kunde derfor have ønsket en hurtigere Opbygning af Forsvarets forskellige Grene, men har af økonomiske Grunde udstrakt det til en 5-aarig Periode for Hærens Vedkommende og til en 8-aarig Periode for Flaadens Vedkommende og har i øvrigt ment dette nødvendigt som Følge af de personel-organisatoriske Forhold, bl. a. 1932-Ordningen skabte, hvor efter det til Opbygningen af Materiellet svarende delvise Personel formentlig ikke vil kunne fremskaffes hurtigere.

Mindretallet ønsker at paapege, at der ved de fremsatte Ændringsforslag skabes et Neutralitetsværn, som vil kunne løse Bevogningsopgaver paa samme Maade, som dette gjordes i 1914—18. For Søværnets Vedkommende vil dette sige, at Neutralitetskrænkelser vil kunne imødegaas, og at der vil kunne udlægges Minespæringer, og disse vil kunne bevogtes, ligesom danske Farvande overalt vil kunne holdes under Kontrol.

Til Løsning af rene Forsvarsopgaver byder Ændringsforslagene et sagligt opbygget Forsvar af Sjælland med særligt Henblik paa København, idet der skabes Værn saavel imod Luftbombardement af Byen som mod Bombardement fra Søen,

idet der opstilles svære Batterier paa Stevns m. fl. Steder.

Hærstyrkerne saavel paa Sjælland som i Jylland forøges, ligesom Hærens og Søværnets Flyverstyrker udvides.

Under Forudsætning af, at Midlerne til Opbygning af Værnene tilvejebringes gennem et Laan, der afdrages paa 20 Aar, vil Budgettet svarende til de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, inkl. Forrentning og Afdrag paa nævnte Laan, blive ca. 60 Mill. Kr. aarligt.

Et saadant Budget til Forsvaret vil betyde en aarlig Udgift pr. Indbygger paa ca. 16,70 Kr., medens Forsvarsudgifterne i Lande, med hvilke Danmark med Rimelighed kan sammenlignes, ifølge Budgetterne for 1936, ligger som følger:

Norge:	16,0.
Sverige:	28,0 + 4,5 ekstra.
Finland:	25,0 + 8,3 ekstra.
Holland:	25,0.
Belgien:	22,4 + 9,0 ekstra.
Schweiz:	24,0 + 12,0 ekstra.
Estland:	18,6.
Letland:	12,5.
Litauen:	19,1.

Efter Regeringsforslaget vil Udgiften blive 10,7 + 1 ekstra, altsaa *lavere* end noget af de her nævnte Lande.

Mindretallet ønsker, med Henblik paa den stadige store Arbejdsløshed, at paapege, at Gennemførelsen af Mindretallets Ændringsforslag og Igangsættelsen af de dermed forbundne Arbejder vil betyde en Aflastning af de arbejdsløses Antal med mellem 6 000 og 7 000 Mand Aaret igennem.

Hvad endelig angaar Udlandets Bedømmelse af den i Mindretallets Forslag indebaarne Forøgelse og Forbedring af Forsvaret, har man efter alle Meddelelser i den udenlandske Presse at dømme Lov til at slutte, at denne ikke noget Sted vil blive betragtet med Uvilje, men overalt vil blive taget som Udtryk for Nationens Vilje til selv at løse de Opgaver, der paa-hviler en selvstændig Nation, og som Riget ved internationale Overenskomster har paa-taget sig.